

da maa jeg dertil bemærke, at jeg naturligvis er nødt til at tage de Folk, som jeg kan finde og faae, og som jeg forudfatter have Forstand paa de Sager, der skulle behandles. Den omtalte Virkekommer er ikke tagen med som Virkekommer men i Egenkab af Ministeriets Konsulent i Tisserisager. Derhos er en Videnskabsmand bleven annodet om at træde ind, og desuden er der forskellige Tiskere, som maa antages at være i Besiddelse af det fornødne praktiske Kjenndskab til Tiskernes Haandværk, om jeg saa maa udtrykke mig, men over hvis Lid man selvfølgelig ikke saaledes kan disponere, saa at man er nødt til at rette sig efter deres Leilighed. — Jeg skal nu tillade mig at gaa over til de Punkter af Betænkningen, hvortil der er knyttet Vædringsforslag, og jeg skal da navnlig ligesaa lidt som den ærede Ordfører opholde mig ved Nr. 12, 13, 14, 15 og 16, men derimod ved Vædringsforslaget Nr. 17. Det Niemed, jeg søger at naae ved dette Vædringsforslag, har jeg saa tydeligt betegnet i den Skrivelse, hvori jeg anmodede om at faae Forslaget stillet, at jeg ikke skal udtale mig videre derom. Det er sikkert, at jeg har søgt Mangelen af Midler til at kunne lade mine Tegnere have Leilighed til at se, hvad det i givne Tilfælde var ønskeligt for dem at se. Det er fremdeles vist, at jeg i Mangel af disse Midler har maattet finde mig i, da jeg maatte erkende, at det var nødvendigt, at en af mine Tegnere kom til at bese en nyere Indretning, at en Entrepeneur betalte for ham. Jeg kan ikke Andet end med megen Alvor tilbagevise det Forsøg, som den ærede Ordfører i Anledning af denne Indstilling troede sig berettiget til at gjøre paa til at kaste en aldeles ubesværlig og efter min Formening aldeles utilstedeilig Beskyldning ud imod Indenrigsministeriets Embedsmænd om, at de skulde være aldeles upraktiske Folk. Jeg har vel hørt det ærede Medlem i sin Bisdom tidligere en Gang bringe en saadan Utvring frem, men jeg vil sige det ærede Medlem, at hvis nogen af de Embedsmænd, der for mig have at referere, mødte med et Referat af den Beskaffenhed som det, den ærede Ordfører anførte som Modgrund til det af mig stillede Forslag til Landbohøjskolen, vilde jeg uden videre vise ham tilbage som aldeles upraktisk. Jeg har ikke sagt, at der ikke kan være Spørgsmaal om at ansætte Candidati politicoes i disse Ørene af Indenrigsministeriet, men det maa selvfølgelig være mig forbeholdt at afgjøre, om Denne eller Hin er bedst stillet til denne eller hin Post, som i det givne Tilfælde skal besættes. Jeg skal endnu hertil sige, at, forsaavidt det ærede Mindretal maatte sætte særdeles Pris paa at udvide Indenrigsministeriets Myndighed med Hensyn til de 4000 Rd., kan jeg naturligvis ikke Andet end sætte Pris paa at faae en saadan udvidet Myndighed. Jeg kan jo godt tænke mig, at der kan være Forhold, hvor jeg ikke

i det under mig ansatte Personale har Folk, som netop ere skikkede til at udføre den givne Opgave, og jeg kan derfor ikke have det Mindste imod, at Bestemmelsen formuleres saaledes, at Vælobet ogsaa kunde anvendes til Andre. — Svad Forslaget Nr. 19 angaar, da skal jeg forene mit Haab med den ærede Ordførers om, at de 10,000 Rd., som forventes af Esbjerg Havn, maa blive meget betydelig overfredne. Jeg kan selvfølgelig, naar det blot fastholdes, at det er et kalkulatorisk Væloeb, ikke have det Mindste imod, at det opføres, siden man har bevilget mig Personale til denne Havns Betjening fra den 1ste April n. A. — Svad Christiansborg Slotskirke angaar, da tror jeg ikke, at det er vel betænkt af Udvalgets Medlem, at det foreslaar Thinget at negte det til praktisk Udmykning af samme forlangte Væloeb. Jeg drifter mig i det Mindste til at paastaa, at den Grund, der er anført derfor, neppe vil synes at være holdbar. Dels er det i og for sig et ringe Væloeb, hvorom der her er Spørgsmaal, dels er det kun en Fortsættelse af, hvad der allerede er i 4—5 Aar har været bevilget, og dels er det endelig en Anledning, der gives Kunstnere til at kunne forsøge sig paa den Slags Værker, som her ere meget sjeldne. Naar den ærede Ordfører har sagt, at det dreiede sig her om en Bevilling ikke paa 1,000 Rd., men enten paa 17,000 eller 15,000 eller 8,000 Rd., saa siger jeg, at dette er ganske rigtigt, men det staaer det til enhver Lid tilstedeværende Thing frit for at bestemme, hvilken Sum det skal være, og i alt Fald at fordele den paa saamange Aar, som det behager, saa at i og for sig har den absolute Størrelse Intet at betyde. Jeg finder, at Tidspunktet netop nu er det rette, og at det ikke er rigtigt at udsætte dette Arbejde, indtil hele Slottet er restaureret, hvilket efter al Sandsynlighed vil tage ikke saa faa Aar, naar man skal stille sine Fordringer til Budgettet nogenlunde rimelig. Netop nu, da Slotskirken staaer færdig restaureret, er det Lid til at tage under Overveelse og tage Beslutning om, hvor vidt man skal forsyne den med den praktiske Udmykning, som den lige fra sin Begyndelse har savnet. Der er saa meget mere Grund til at gjøre det netop nu, som den øvrige Del af Slottet allerede for mange Aar siden er bleven forsynet med en ganske lignende Udmykning, kun at den naturligvis har kostet 10 à 20 Gange saa Meget. Svad Mørke Port angaar, vil jeg tilstaa, at jeg næsten generer mig for at tale om den. Jeg har ifjor to Gange begjæret Midler til at holde denne Port oppe. Jeg har i Aar fremdeles begjæret saadanne, men man har hidtil negtet mig dem. Jeg kan virkelig ikke se, at der er Noget, der ligner Politik i Spørgsmaalet om Mørke Port. Jeg er ligesom det ærede Mindretal den ærede Ordfører taknemmelig for, at han dog har udtalt sig saaledes, at jeg tør gjøre Regning paa, inden Finantsloven gaaer herfra, at